

เรื่อง : งานจัดการความรู้

เคล็ด (ไม่) ลับ จับประเด็นให้เป็นเรื่อง

ตอนที่
2

จากที่ เคล็ด (ไม่) ลับ จับประเด็นให้เป็นเรื่อง ตอนที่ 1 พาไปเรียนรู้เรื่องการฝึกทักษะการจับประเด็น ของนางสาวอริสา โพธิ์ชัยสาร ตอนนี้อมาคุยกันว่า จากการฝึกฝนเรียนรู้ และใช้ KM Tool เกิดบทเรียนอย่างไรบ้าง

นางสาวอริสา โพธิ์ชัยสาร มีการฝึกทักษะเรื่องการเขียนบทความ จากการที่หน่วยพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R2R) สนับสนุนให้เกิดการจัดการความรู้ โดยการจัดการกิจกรรม KM session เป็นประจำทุกเดือน เป็นการนำความรู้ที่เป็นทั้ง tacit knowledge และ explicit knowledge มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ทำให้ได้ฝึกฝนเรื่องการจับประเด็นทั้งเพื่อการทำงานประจำ และได้นำความรู้มาต่อยอดในงานอื่น ๆ

ทักษะที่ได้ฝึกฝน นอกจากจะนำมาใช้ในเรื่องการงานประจำแล้ว ยังได้นำมาปรับใช้กับการเขียนบทความเพื่อส่งประกวดเกี่ยวกับ “ความเสมอภาคทางสุขภาพ” โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากการที่ทำงานอยู่ในหน่วยพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย ทำให้ได้เห็นผลงานของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกคณะฯ ที่ต้องการพัฒนางานประจำของตนเอง และทำ R2R จึงมีสินทรัพย์ความรู้ที่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงจากหน้างาน ซึ่งเรียกว่า “เรื่องเล่าเร้าพลังจากคนหน้างาน” และเคยได้เห็นภาพของผู้รับบริการที่ทุกข์ทรมานอยู่ภายในโรงพยาบาล ทำให้คนหน้างานพยายามที่จะปรับเปลี่ยนระบบบริการสุขภาพ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับบริการที่ดีขึ้น และเสมอภาคเท่าเทียมกัน จนกระทั่งทุกวันนี้ได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง และเห็นถึงมุมมองดี ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล โดยเขียนเล่าถึงภาพรวมของประเทศ ในเชิงนโยบาย ลงมาถึงในระดับชุมชน และระดับผู้ปฏิบัติ ว่ามีการปรับเปลี่ยนอย่างไรบ้าง โดยได้นำทั้งสินทรัพย์ความรู้ที่มีอยู่ และประสบการณ์ที่ได้พบเห็นมาหลอมหลวมถ่ายทอดออกมาเป็นบทความที่มีชื่อเรื่องว่า “สุขแห่งเสมอภาค” และบทความนี้ได้รับพระราชทานโล่รางวัลชนะเลิศ ซึ่งถือเป็นรางวัลแห่งความภาคภูมิใจ

สุดท้าย นางสาวอริสา โพธิ์ชัยสาร ฟากว่า “การจัดการความรู้ไม่ใช่เรื่องไกลตัว แต่เป็นเรื่องที่แฝงอยู่ในชีวิตประจำวัน การได้พูดคุยกัน ก็ถือเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้อย่างหนึ่งแล้ว บางครั้งเราไม่ได้เก่งด้วยตัวเราเอง แต่ได้เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ และนำมาปรับใช้ โดยไม่จำเป็นต้องประสบกับเหตุการณ์เหล่านั้นโดยตรง ตนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับฟังเรื่องราวต่าง ๆ และรู้สึกว่าเรื่องราวเหล่านี้มีประโยชน์ แม้บางครั้งความรู้เหล่านั้นจะไม่เกิดประโยชน์กับเราในวันนี้ แต่ในอนาคตอาจนำมาใช้ประโยชน์ได้ เราต้องเปิดใจที่จะเรียนรู้ การสร้างสรรคผลงานต่าง ๆ เกิดจากการสั่งสมทั้งประสบการณ์ ทักษะความรู้ที่มีอยู่ และบทเรียนต่าง ๆ ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช กล่าวไว้ว่า “KM ไม่ใช่ขมชั้นที่แยกเป็นชั้น ๆ แต่เป็นขมเมี่ยงกวนที่เป็นเนื้อเดียวกัน คือทำให้ KM เป็นเนื้อเดียวกันกับชีวิตประจำวันของเรา” นั่นคือ KM อยู่ในตัวเรา ในชีวิตประจำวัน ขึ้นอยู่กับว่าเราจะหยิบยกความรู้เหล่านั้นมาใช้ได้มากน้อยแค่ไหน เชื่อว่าหลาย ๆ ท่านกำลังทำในสิ่งที่ดี มีประโยชน์ ไม่ว่าจะกับผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ ซึ่งชาวศิริราชมีความรู้ที่แฝงฝังอยู่ในตัวบุคคลมากมาย หากได้นำความรู้เหล่านั้นออกมาแชร์ให้คนอื่นได้รับรู้ ความรู้ของเราอาจจะถูกนำไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่องไม่สิ้นสุด วันนั้นเราจะรู้สึกอึ้งอึ้งใจและภูมิใจในสิ่งที่เกิดมาจากความรู้เล็กๆ ๆ ของเรานะ”